



REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 39. P-454/2013.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja Zagrebački holding d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB 85584865987, kojeg zastupa punomoćnik Siniša Tabak, odvjetnik u Zagrebu, Mesnička 9, protiv tuženika TŽV Gredelj d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vukomerečka 89, OIB 65952859647, kojeg zastupa Ivica Mesić, odvjetnik u Zagrebu, Miramarska 24/6, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 21. travnja 2021. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 31. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se osnovanom tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 171.845,39 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II/ Odbija se kao neosnovan tužiteljev tužbeni zahtjev u dijelu kojim predlaže utvrditi osnovanom tužiteljevu tražbinu prema tuženiku u iznosu od 9.521.853,50 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

III/ Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 785.500,00 kn, sve u roku od 8 dana.

IV/ Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 594.625,00 kn.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba u ovoj pravnoj stvari povučena u dijelu kojim tužitelj predlaže utvrditi osnovanom osporenu tražbinu u iznosu od 2.078.682,18 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

1./ Tužitelj je 8. veljače 2013. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 11.772.381,07 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

2./ Navodi da je u stečajnom postupku koji se pred ovim sudom vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom pod poslovnim brojem St-979/12. tužitelj kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 13.518.006,11 kn, koju tražbinu da je stečajni upravitelj tuženika priznao u iznosu od 1.745.625,04 kn, a osporio u preostalom dijelu pa da je tužitelj, rješenjem stečajnog suda poslovni broj St-979/12. od 12. prosinca 2012., upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine.

3./ Tužitelj da prema tuženiku ima tražbinu s osnova naknade štete u iznosu od 11.506.856,50 kn, odnosno s osnova troška postupka osiguranja dokaza provedenog kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem R1-393/11. u iznosu od 92.263,65 kn, a koji postupak da je u vezi s predmetnom naknadom štete. Naime, 11. srpnja 2006. prednik tuženika kao prodavatelj i Grad Zagreb kao kupac da su zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2253. i zk.ul.br. 4472, oba k.o. Trnje. Grad Zagreb da je 11. prosinca 2007. na tužitelja prenio sva prava i obveze iz navedenog kupoprodajnog Ugovora, a potom da je tužitelj 18. rujna 2009. kao prenositelj, s društvom Zagreb Centrum d.d. kao stjecateljem sklopio Ugovor o unosu predmetnih nekretnina u temeljni kapital stjecatelja, čime da je stjecatelj postao vlasnikom ovim nekretnina. Sukladno Ugovoru o kupoprodaji od 11. srpnja 2006. da je tuženik bio dužan predati kupljene nekretnine slobodne od stvari i osoba i to u roku od 36 mjeseci od sklapanja Ugovora, odnosno sukladno naknadno sklopljenom Dodatku 3. (od 1. kolovoza 2008.) najkasnije do 30. lipnja 2010. Tuženik da je odugovlačio s ispunjenjem svoje obveze predaje nekretnina te da je primopredaja zakazana i izvršena tek 15. travnja 2011. Nekoliko tjedana prije zakazane primopredaje da je tužitelj primijetio da tuženik ili netko treći po njegovom nalogu bez ikakve dozvole tužitelja kao vlasnika ili nadležnih tijela, ne poštujući pozitivne propise Republike Hrvatske, svakodnevno obavlja građevinske radove uklanjanja i rušenja, i to bez provođenja zakonom propisanih mjera zaštite, čime da je tužitelju nastala velika materijalna šteta te je ugrožena stabilnost nekretnina i okolnih zemljišta, a koje postupanje je ugrozilo i javni interes te život i zdravlje ljudi. Stoga da je tužitelj, u svrhu dokazivanja opisanog postupanja tuženika, 22. ožujka 2011. pregledao nekretnine u prisutnosti javne bilježnice pri čemu da je sastavljen javnobilježnički zapisnik o posvjedočenju činjenica. Nadalje, da je tužitelj kao predlagatelj 7. travnja 2011. pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pokrenuo postupak radi osiguranja dokaza pod poslovnim brojem R1-393/11., protiv tuženika kao protivnika osiguranja. U ovom

postupku da je 8. travnja 2011. proveden očevid uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka Davorina Štengla, radi utvrđenja opsega i visine štete na nekretninama u vlasništvu tužitelja te uzročne veze između radova izvršenih od strane tuženika ili po njegovom nalogu i nastalih oštećenja. Nalazom i mišljenjem vještaka u postupku osiguranja dokaza da je procijenjena minimalna šteta nastala tužitelju uslijed nepotrebnog rušenja objekata i gubitka prava koja se prenose za komunalni i vodni doprinos na zamjenske građevine te vađenja odnosno čupanja željezničkih kolosijeka, koja šteta da s troškovima čišćenja i odvoza otpada, popravka asfaltnih površina te nužnim elektroinstalaterskim i bravarskim radovima koje je potrebno izvesti radi sigurnosti, je procijenjena na iznos od 11.560.856,50 kn. Pri tome da je tužitelj snosio i trošak predmetnog postupka osiguranja dokaza u ukupnom iznosu od 92.263.65 kn. Stoga da je tuženik prijavljenu tražbinu neosnovano osporio.

4./ U preostalom dijelu osporene tužiteljeve tražbine, za iznos od 173.260,92 kn, koje osporavanje da bi se sukladno izvratku iz rješenja stečajnog suda trebalo odnositi na kamate na plaćene račune, da nije jasno po kojoj je osnovi stečajni upravitelj osporio prijavljenu tražbinu. Ovo stoga što, ako se ima u vidu priznata tražbina u dijelu koji se odnosi na neplaćene račune, da nije jasno kako je stečajni upravitelj došao do iznosa od 173.260,92 kn i iz kojeg je razloga tražbinu osporio.

5./ U odgovoru na tužbu tuženik navodi da nije točan navod iz tužbe da bi tuženik odugovlačio predaju prodanih nekretnina, odnosno da nije točan navod da bi tuženik obavljao radove uklanjanja i rušenja čime da je tužitelju prouzročena velika materijalna šteta i ugrožena stabilnost nekretnina i okolnih zemljišta. Navedeno da potvrđuje i primopredajni zapisnik od 15. travnja 2011. Osporava stoga osnovanost istaknutog zahtjeva, a opreza radi i visinu, jer da je previsoko postavljena.

6./ Tužitelj je, očitujući se na odgovor na tužbu, naveo da nije sporno da je nekretnina predana u posjed, međutim da je šteta naknadu koje potražuje tužitelju učinjena u razdoblju od kupoprodaje nekretnine do predaje u posjed, odnosno preuzimanja, jer da je nekretnina trebala biti predana u roku, s cjelovitim objektima i željezničkim kolosijecima, očišćena, bez otpada, sa zadovoljavajućim asfaltnim površinama te sigurna za uporabu. Nekretnina da je u razdoblju od kupoprodaje do preuzimanja od strane tuženika sustavno devastirana, a koja devastacija da nikako nije mogla biti rezultat redovite uporabe. Osim toga, ukazao je da je Zapisnikom o preuzimanju na kojeg se tuženik poziva utvrđeno pravo tužitelja isticati sve prigovore u pogledu pravnih i materijalnih nedostataka tijekom postupka primopredaje, ali i nakon toga.

7./ Tuženik je tijekom postupka, očitujući se povodom rješenja ovog suda gornjeg poslovnog broja od 8. veljače 2021., naveo da se osporena tražbina u iznosu od 173.260,92 kn odnosi na:

- račun broj 15279311, na iznos od 52.156.99 kn, jer da nije zaprimljen od tužitelja,
- račun broj 15279312, na iznos od 119.652,55 kn, jer da nije zaprimljen od tužitelja,
- trošak prijedloga ovrhe u iznosu od 675,28 kn,
- kamate na trošak prijedloga ovrhe u iznosu od 41,51 kn,
- trošak sastavljanja ovrhe u iznosu od 487,50 kn

- pogrešno obračunate zakonske zatezne kamate do otvaranja stečaja u iznosu od 211,24 kn,
- račun Čistoće u iznosu od 35,85 kn, koji se odnosi na obračun kamata 619 iz 2011. koji nije zaprimljen od strane tuženika.

8./ Konačno istaknutim tužbenim zahtjevom, uređenim na ročištu 21. travnja 2021., tužitelj je izjavio da ustraje sa zahtjevom za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 9.693.698,89 kn, i to:

- u iznosu od 9.429.589,85 kn po osnovi naknade štete,
- u iznosu od 92.263,65 kn po osnovi troškova osiguranja dokaza
- u iznosu od 171.845,39 kn po osnovi neplaćenih računa, i to:
 - o računa broj 15279311, u iznosu od 52.156,99 kn,
 - o računa broj 15279312, u iznosu od 119.652,55 kn,
 - o računa Čistoće u iznosu od 35,85 kn, koji se odnosi na obračun kamata 619 iz 2011.

9./ Dakle, tužitelj je tužbeni zahtjev za utvrđenje tražbine povukao za iznos od 2.078.682,18 kn, i to za iznos od 2.077.266,65 kn po osnovi naknade štete, usklađujući odštetni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka tijekom postupka, te u daljnjem iznosu od 1.415,53 kn po osnovama obračuna kamata i ovršnog postupka, nakon tuženikovog očitovanja o osnovama osporenih tražbina u ovom dijelu.

10./ Kako je tuženik na djelomično povlačenje tužbe pristao, to je, primjenom odredbe čl. 193. st.2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje ZPP), riješeno kao u izreci rješenja.

11./ U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: prijava tražbine (list 6-9 spisa), izvadak iz rješenja ovog suda poslovni broj St-979/12. od 12. prosinca 2012. o upućivanju u parnicu (list 10-11 spisa), Ugovor o kupoprodaji od 11. srpnja 2006. (list 12-21 spisa), Ugovor o prijenosu kupoprodajnog ugovora od 11. prosinca 2007. (list 22-26 spisa), Ugovor o unosu nekretnina u temelji kapital od 18. rujna 2009. (list 27-32 spisa), izvadci iz zemljišne knjige (list 33-35 spisa), Dodatak 3. kupoprodajnom ugovoru od 1. kolovoza 2008. (list 36-42 spisa), Zapisnik o posvjedočenju činjenica javne bilježnice Anice Hukelj poslovni broj OU-234/11-1 od 22. ožujka 2011. (list 43-79 spisa), Prijedlog za osiguranja dokaza od 7. travnja 2011. (list 80-84 spisa), Zapisnik o primopredaji kompleksa Gredelj od 6. srpnja 2011. (list 85-101, 161-217, 357-383 spisa), Nalaz i mišljenje vještaka Davorina Štengla o postupku Općinskog suda u zagrebu poslovni broj R1-393/11 (list 102-147 spisa), obračuni kamata (list 148-153 spisa), dopisi Zagreb Centrum d.d. s priložima (list 224-261 spisa), Elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnine od 15. ožujka 2006. (list 322-347 spisa), Dopuna elaborata o procijenjenoj vrijednosti nekretnine od 6. lipnja 2006. (list 348-357 spisa), računi za odvoz otpada (list 384-385 spisa), novinski članak (list 398 spisa), Uvjerjenja katastra (list 414-420, 422-426 spisa), priklopljeni spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-393/2011. Nadalje, tijekom postupka proveden je dokaz građevinskim vještačenjem po vještaku Davorinu Štenglju koji je svoj nalaz i mišljenje dao u pisanom obliku (list 263-299 spisa), te se povodom prigovora tuženika očitovao usmeno na ročištima (list 392-397, 452-453 spisa) te pisano (list 440-443 spisa). Saslušani su svjedoci Mladen Kurjaković, Mladen Klještan,

Slavko Burda, Stipo Arambašić (list 402-407 spisa) i Goran Krmpotić (list 437-438 spisa).

12./ Temeljem tako provedenih dokaza, ocijenivši ih primjenom odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je konačno istaknuti tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

13./ Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 9.693.698,89 kn, i to u iznosu od 9.429.589,85 kn po osnovi naknade štete, u iznosu od 92.263.65 kn po osnovi troškova osiguranja dokaza, te u iznosu od 171.845,39 kn po osnovi neplaćenih računa (računa broj 15279311 u iznosu od 52.156.99 kn, računa broj 15279312 u iznosu od 119.652,55 kn i računa Čistoće u iznosu od 35,85 kn, koji se odnosi na obračun kamata 619 iz 2011.), kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

14./ Na temelju izvotka iz rješenja ovog suda, poslovni broj St-979/12. od 12. prosinca 2012., o utvrđenim i osporenim tražbinama utvrđeno je da je prijavljeno potraživanje tužitelja stečajni upravitelj tuženika osporio za iznos od 11.772.381,07 kn, te je tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine. Uvidom u predmetni stečajni spis, utvrđeno je da je tužitelj predmetno rješenje zaprimio 4. veljače 2013. pa je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena unutar prekluzivnog roka od osam dana od dostave rješenja, propisanog odredbom čl. 178. st. 6. mjerodavnog Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13. - dalje SZ).

15./ U odnosu na tražbinu u iznosu od 9.429.589,85 kn koju tužitelj potražuje s osnova naknade štete vezane uz kupoprodaju i predaju u posjed nekretnina (kompleksa Gredelj) valja reći sljedeće.

16./ Sukladno navodima tužitelja na kojima osniva tužbeni zahtjev u ovom dijelu proizlazi da je šteta naknadu koje potražuje tužitelju učinjena u razdoblju od kupoprodaje nekretnine do predaje u posjed, odnosno preuzimanja, jer da je nekretnina trebala biti predana u roku, s cjelovitim objektima i željezničkim kolosijecima, očišćena, bez otpada, sa zadovoljavajućim asfaltnim površinama te sigurna za uporabu. Tužitelj tvrdi da je tuženik nekretninu u razdoblju od kupoprodaje do preuzimanja sustavno devastirao, a koja devastacija da nikako nije mogla biti rezultat redovite uporabe. Tvrdi da je tuženik prije predaje nekretnine u posjed u travnju 2011. svakodnevno obavljao građevinske radove uklanjanja i rušenja, i to bez provođenja zakonom propisanih mjera zaštite, čime da je tužitelju nastala velika materijalna šteta te je ugrožena stabilnost nekretnina i okolnih zemljišta, a koje postupanje je ugrozilo i javni interes te život i zdravlje ljudi. Sukladno nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka danog u postupku osiguranja dokaza koji se pred Općinskim sudom u Zagrebu vodio pod poslovnim brojem R1- 393/2011., a kojeg je tužitelj kao dokaz priložio uz prijavu predmetne tražbine u stečajnom postupku, odnosno uz predmetnu tužbu, proizlazi da je vještak utvrdio da bi na kompleksu Gredelj šteta nastala uslijed nepotrebnog rušenja objekata i gubitka prava koja se prenose za komunalni i vodni doprinos na zamjenske građevine, zatim uslijed vađenja odnosno čupanja željezničkih kolosijeka, koja šteta da je, s troškovima čišćenja i odvoza otpada, popravka asfaltnih površina te nužnim elektroinstalaterskim i bravarskim radovima koje je potrebno izvesti radi sigurnosti, procijenjena na iznos od 11.560.856,50 kn.

17./ Vještak je u nalazu, kako onom danom u postupku osiguranja dokaza, tako i u nalazu danom u ovoj parnici, štetu po osnovi porušenih objekata i izvađenih kolosijeka i skretnica procijenio prema vrijednosti odvezene sekundarne sirovine. Po osnovi gubitka prava koja se prenose za komunalni i vodni doprinos štetu je procijenio za objekte komora Marni (objekt 27), te objekte uz objekt oznake 19 i uz objekt oznake 6-10-11. Proizlazi da se radi o nadstrešnici uz objekt 19 (objekt remonta 4-osovinskih kola) koji je bio izveden od čelične konstrukcije i limenog pokrova, a koji je u potpunosti srušen, a tračnice unutar objekta da su izvađene. Nadalje, da se radi o nadstrešnici uz objekt 6-10-11, dakle objekt sjeverno uz remont 2-osovinskih kola, tokarne i kotlarne, koji da je bio izveden od čelične konstrukcije i limenog pokrova, a koji da je u potpunosti srušen, a tračnice unutar objekta izvađene. Nadalje, šteta je procijenjena po osnovi troškova čišćenja kompleksa s odvozom otpada na deponij i troškova popravka oštećenih asfaltnih površina i to prema stanju i količinama utvrđenima prilikom očevida 8. travnja 2011. Konačno, šteta je procijenjena po osnovi vrijednosti nužno izvedenih elektroinstalaterskih radova prema računu GOR-MARK d.o.o. od 17. svibnja 2011., za kojeg proizlazi da je ispostavljen i da ga je podmirio izvođaču radova Zagreb Centrum d.d. Nadalje, iz predmetnog računa proizlazi da su obuhvaćeni radovi tehničkog rješenja kojim će biti dovedena u funkciju vanjska rasvjeta na građevini, koja da je u većoj mjeri onesposobljena za rad poradi otuđenja ili oštećenja elementa elektroinstalacija (kablova, svjetiljki, razdjelnih ormara), zatim da u smislu zaštite od indirektnog napona treba izvršiti popravak uzemljenja svih metalnih masa te izoliranje ili isključenje strujnih krugova koji nisu u funkciji tehničke zaštite. Šteta je procijenjena i po osnovi vrijednosti nužno izvedenih bravarskih radova prema računu obrta Metal mania od 23. svibnja 2011., za kojeg također proizlazi da je ispostavljen i da ga je podmirio izvođaču Zagreb Centrum d.d.

18./ Valja ukazati da je, suprotno tvrdnjama tužitelja, navedeni postupak radi osiguranja dokaza pod poslovnim brojem R1- 393/2011. protiv ovdje tuženika pokrenulo društvo Zagreb Centrum d.d., a ne tužitelj, te da iz priklopljenog spisa ne proizlazi da je tužitelj u postupku osiguranja dokaza sudjelovao.

19./ Imajući u vidu tužiteljeve navode o radnjama kojima tvrdi da bi mu tuženik prouzročio štetu prilikom predaje predmetne nekretnine, odnosno navode u čemu se šteta sastoji, prije svega valja imati u vidu sadržaj Ugovora o prodaji predmetne nekretnina (kompleksa Gredelj), dakle obveza, odnosno prava koji iz ovog pravnog odnosa za stranke proizlaze. Ovo stoga što iz tužiteljevih navoda proizlazi da bi tuženik postupao suprotno ugovorenim uvjetima, odnosno da predmetnu nekretninu ne bi predao u stanju kakvo je bilo predviđeno ugovorom i da bi time tužitelju nanio štetu umanjivši njegovu imovinu za vrijednost sekundarnih sirovina i komunalnog doprinosa za porušene objekte, zatim troškova čišćenja (odvoza otpada s nekretnine) te elektroinstalaterskih i bravarskih radova potrebnih za osiguravanje tehničke zaštite nakon odlaska tuženika s predmetne nekretnine, dakle nakon preuzimanja nekretnine u posjed.

20./ Iz Ugovora o kupoprodaji od 11. srpnja 2006. proizlazi da je između tuženika kao prodavatelja i Grada Zagreba kao kupca ugovorena kupoprodaja nekretnine na lokaciji u Zagrebu, Trnjanska – Strojarska (kompleks Gredelj) na kojem se nalaze zgrade koje predstavljaju kulturno zaštićena dobra za koja je kupac iskoristio svoje zakonsko pravo prvokupa. Prodavatelj da nekretnine koje su predmetom kupoprodaje koristi za obavljanje svoje proizvodnje te da će u roku od 36 mjeseci od

stupanja ugovora na snagu proizvodnju premjestiti na drugu lokaciju te osloboditi predmetno zemljište od osoba i stvari. Nekretnine su opisane prema stenju upisa u zemljišnoj knjizi (čl. 2. Ugovora), u sveukupnoj površini od 130.625 m², a njihovu je vrijednost procijenio stalni sudski vještak Miro Kožulj Elaboratom od 15. ožujka 2006. Kupoprodajna je cijena ugovorena u iznosu od 88.215.249,74 eur. Predaja u posjed dogovorena je s danom isplate cijene, ali ne prije isteka roka od 36 mjeseci od stupanja ugovora na snagu iz razloga preseljenja prodavatelja. Prodavatelj je dužan snositi troškove vezane s posjedovanjem i korištenje do dana predaje, a nakon toga ove troškove snosi kupac. Do predaje u posjed, prodavatelj se obvezuje nekretninu koristiti pažnjom dobrog gospodarstvenika.

21./ Nakon što je kupac Grad Zagreb Ugovorom o prijenosu predmetnog kupoprodajnog ugovora svoja prava i obveze iz ovog ugovora, uz suglasnost tuženika, prenio na tužitelja (11. prosinca 2007.), tužitelj je s tuženikom 1. kolovoza 2008. zaključio Dodatak 3. predmetnog Ugovora o kupoprodaji temeljem kojeg je rok za predaju u posjed produljen do 31. prosinca 2009., uz mogućnost daljnjeg produljenja, ako zbog objektivnih okolnosti vezanih uz preseljenje na novu lokaciju prodavatelj ne bude u mogućnost predati posjed, pri tome bez ikakvog terećenja prodavatelja, za primjereni vremenski period, ali ne dulje od šest mjeseci. Predmetnim dodatkom ugovoreno je izdavanje tabularne isprave radi uknjižbe prava vlasništva za korist prodavatelja prije isplate kupoprodajne cijene u cijelosti.

22./ Iz elaborata o procijenjenoj vrijednosti nekretnine na kojeg se poziva Kupoprodajni ugovor od 15. ožujka 2006. proizlazi da je procjenom obuhvaćeno samo građevinsko zemljište, s pripadajućom komunalnom infrastrukturom i komunalnim doprinosom koji osiguravaju postojeći izgrađeni objekti, da je površina zemljišta 130.625,00 m², te da nije moguće utvrditi iz priložene dokumentacije imaju li izgrađeni objekti građevinsku i uporabnu dozvolu. Utvrđeno je ukupno 66 objekata, pobliže opisanih prema netto i brutto površinama i volumenu, a koji da predstavljaju proizvodne pogone tuženika. Nadalje, proizlazi da je predviđena obveza donošenja detaljnog prostornog plana za ovo područje koje da je prostor mješovito-pretežno poslovne namjene. Prema procjeni koja obuhvaća: vrijednosti građevinskog zemljišta (kojom procjenom je obuhvaćeno stjecanje građevinskog zemljišta i vanjsko uređenje neizgrađenog građevinskog zemljišta); vrijednost izgrađene komunalne infrastrukture (instalirani kapacitet komunalnih priključaka na lokaciji); vrijednost komunalnog doprinosa, vrijednost građevinskog zemljišta procijenjena je na iznos od 644.023.987,60 kn ili 88.215.249,74 eur. Dakle, iznos naveden u Ugovoru kao kupoprodajna cijena.

23./ U dopuni elaborata u procijenjenoj vrijednosti nekretnine od 6. lipnja 2006. navodi se da je, u skladu sa zahtjevom Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, zatražen osvrt vezano uz procjenu vrijednosti tvorničkih objekata izgrađenih na predmetnom zemljištu. Građevinski objekti tuženika izgrađeni na zemljištu koje je predmet kupoprodaje da su procijenjeni s prometnom vrijednošću 0,00 kn, jer da svojim fizičkim stanjem i svojom namjenom da se na uklapaju u vizuru urbanog razvoja Zagreba predviđenom GUP-om te da za svakog budućeg investitora predstavljaju samo trošak rušenja. Objekti koji imaju svojstvo kulturnog dobra (radionica za opremu lokomotiva, kovačnica, tokarnica, radionica za opremu kola i vodotoranj) izgrađeni prije stotinu godina da se nalaze u takvom fizičkom stanju da se prema nalazu Instituta građevinarstva Hrvatske iz svibnja 2006. treba izvršiti temeljita sanacija konstrukcija

da se spriječi njihovo urušavanje koje da bi moglo ugroziti živote ljudi, promet i okolne objekte. ako se u međuvremenu s ovih objekata skine svojstvo kulturnog dobra, realizacijom prostornog plava da je i njima namijenjena ista sudbina kao i ostalim tvorničkim objektima s ove lokacije.

24./ Kada se sadržaj elaborata o procijenjenoj vrijednosti premetne nekretnine dovede u vezu sa sadržajem ugovora o kupoprodaji, proizlazi, a na što osnovano ukazuje i tuženik, da je tuženik kao prodavatelj imao obvezu predati zemljište slobodno od osoba i stvari, da građevine procjenom vrijednosti nisu bile obuhvaćene jer da je predviđeno njihovo rušenje, osim toga da se radilo o starim i dotrajalim građevinama koje je tuženik koristio za proizvodnju, a da je osim toga predviđeno da će cjelokupnu proizvodnju, i svu opremu potrebnu za proizvodnju tuženik preseliti, dakle ukloniti s predmetne nekretnine. Stranke dakle prilikom ugovaranja kupoprodaje niti su opisivale stanje pojedinih građevina, niti detaljnije utvrđivale obveze vezane uz stanje u kojem građevine trebaju biti predane kupcu, jer je bilo predviđeno njihovo rušenje nakon odlaska tuženika te prilikom kupnje kupac za njih tuženiku nije naknadio nikakvu vrijednost. Sukladno kupoprodajnom ugovoru predmetna je nekretnina opisna i procijenjena kao građevinsko zemljište, na način da će mu se daljnja namjena tek utvrditi, a postojeće građevine na njemu srušiti.

25./ Stoga po ocjeni ovog suda obveze tuženika vezane uz stanje nekretnine prilikom predaje u posjed sukladno sklopljenom kupoprodajnom ugovoru treba tumačiti u skladu s predmetnim ugovorom i obvezama koje su stranke njime preuzele, kupca da prodavatelju naknadi vrijednost građevinskog zemljišta, a u pogledu vrijednosti građevina 0,00 kn, a prodavatelja da s nekretnine preseli proizvodnju i nekretninu preda slobodno od osoba i stvari.

26./ Neosnovano tužitelj stoga tvrdi da je nekretninu tuženik bio dužan predati s cjelovitim objektima i željezničkim kolosijecima, očišćenu, bez otpada, sa zadovoljavajućim asfaltnim površinama te sigurna za uporabu. Takve obveze kupoprodajnim ugovorom tuženik nije preuzeo, već upravo obvezu s nekretnine iseliti proizvodnju i svu svoju opremu. Imajući u vidu stanje građevina, dakle da se radilo o tvorničkom kompleksu za proizvodnju željezničkih vozila, ta da je tuženik proizvodnju i opremu bio dužan preseliti, što nedvojbeno ima za posljedicu promjenu stanja na zemljištu, kao posljedicu demontiranja i odvoza strojeva i proizvodnih pogona, upravo okolnost da kupoprodajnim ugovorom nije detaljnije utvrđeno stanje nekretnine u odnosu na građevine koje su postojale u vrijeme sklapanja kupoprodajnog ugovora, odnosno u kojem je stanju tuženik iste dužan predati, ukazuje da se radilo o obvezi tuženika predati građevinsko zemljište na kojem će, nakon odlaska tuženika, uslijediti rušenje građevina preostalih nakon odlaska tuženika. Naime, niti u odnosu na objekte koji imaju status kulturnog dobra, a za koje je već prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji bilo utvrđeno da im je potrebna temeljita sanacija kako bi se spriječilo njihovo urušavanje, nije tuženik preuzeo obvezu izvršiti takvu sanaciju niti objekte predati u drugačijem stanju, sigurne za uporabu.

27./ Pri tome okolnost da je tužitelj kasnije, 18. rujna 2009., sklopio Ugovor o unosu predmetnih nekretnina u temeljni kapital društva Zagreb Centrum d.d. nije od utjecaja na dužnosti tuženika kao prodavatelja vezane uz predaju predmetnih nekretnina i stanje nekretnina odnosno građevina na njima u vrijeme predaje. Naime, tuženik je svoju obvezu iz kupoprodajnog ugovora bio dužan izvršiti kupcu, dakle

tužitelju, a ne kasnijem stjecatelju, Zagreb Centrum d.d. Osim toga, iz predmetnog ugovora razvidno je da su predmetne nekretnine i prilikom unosa u temeljni kapital procijenjene za iznos koji odgovora procjeni iz elaborata (647.253.700,00 kn u Ugovoru o unosu, odnosno 644.023.987,60 kn u elaboratu) pa se daje zaključiti da je i tada procijenjena vrijednost građevinskog zemljišta, a objekata 0,00 kn. Pri tome, iz priloženih isprava ne proizlazi kakvu bi obvezu tužitelj kao prenositelj preuzeo u odnosu na stjecatelja Zagreb Centrum d.d. vezanu uz stanje u kojem je nekretnine i građevine koje unosi u temeljni kapital dužan predati.

28./ I iz Zapisnika o primopredaji proizlazi, po ocjeni ovog suda, da je tuženik, sukladno Ugovoru u kupoprodaji, nekretninu bio dužan predati slobodnu od soba i stvari, bez posebnih obveza vezanih u stanje građevina koje preostaju, jer su, kako je prethodno izloženo, zapravo sve bile predviđene za rušenje. Tužitelj je, kao kupac, a obzirom na kasnije preneseno vlasništvo predmetne nekretnine, na preuzimanje posjeda ovlastio Zagreb Centrum d.d. U zapisniku se navodi da je 15. travnja 2011. započeo proces primopredaje te da će se po okončanoj primopredaji potpisati zapisnik kojim će se utvrditi cjelokupno stanje nekretnine. Tuženik da će Zagreb Centrum d.d. predati svu tehničku i pravnu dokumentaciju kojom raspolaže. 15. travnja 2011. Zagreb Centrum d.d. ulazi u fizički posjed i preuzima obvezu zaštite i rizik oštećenja obzirom na stanje u kojem je nekretnina zatečena te preuzima obavljanje zaštitarskih poslova. Nadalje, utvrđeno da je Zagreb Centrum d.d. zadržava pravo isticanja pravnih i materijalnih nedostataka. U odnosu na nekretninu zatečene strojeve, utvrđeno je da ih Zagreb Centrum d.d. ne prihvaća te da ih je tuženik dužan ukloniti, kao i navodno bespravno useljenu osobu. Očitana su i brojila vodomjera i plinomjera. U konačnom zapisniku od 6. srpnja 2011. opisano je zatečeno stanje kod primopredaje na način da je konstatirano da se u kompleksu Gredelj nalazi 60-ak većih zgrada, s raznim namjenama prema proizvodom procesu, uglavnom slabog građevnog stanja, s prosječnom starošću više od 60 godina. Zgrade su označene bojama prema stanju dobrom, slabom odnosno ruševnom. Utvrđeno je da je primijećen veći broj ostavljenih bačvi s nepoznatim sadržajem i metalni spremnik s oznakom opasnih tvari. Tuženik je do okončanja primopredaje izvršio svoju obvezu o svojem trošku ukloniti sporni sadržaj. Utvrđeno je da je organizirana čuvarska i protupožarna služba. Nadalje, opisano je zatečeno stanje postrojenja struje, plina i hidrantske mreže, bez utvrđivanja bilom kakvih obveza ili propusta tuženika.

29./ Dakle, iz zapisnika sastavljenog prilikom primopredaje ne proizlazi da bi bili utvrđeni nedostaci odnosno obveze tuženika vezane uz naknadu koja se potražuje, a u odnosu na objekte koji su porušeni, a da su trebali biti predani u drugačijem stanju, u odnosu na sirovine (konstrukcije objekata, kolosijeke koji da nedostaju), u odnosu na neizvršene obveze čišćenja nekretnine, odnosno elektroinstalaterskih ili bravarskih radova nužnih za preuzimanje. Navedeno ukazuje, po shvaćanju ovog suda, da niti prilikom preuzimanje nekretnine tužitelj kao ugovorna strana ugovora o kupoprodaji, a putem svoje komisije koju su činile i odgovorne osobe Zagreb Centruma d.d., nije obzirom na sadržaj kupoprodajnog ugovora s tuženikom, potrebnim imao utvrditi okolnosti vezane uz naknadu koju u ovoj parnici potražuje. Neodlučno je stoga što je u zapisniku konstatirano da Zagreb Centrum d.d. zadržava pravo naknadnog isticanja nedostataka. Odlučno je postoji li odgovornost za nedostatke, i odgovara li za nedostatke stjecatelju nekretnine tužitelj ili tuženik. Prije svega valja imati u vidu da je tuženik nekretninu bio dužan predati kupcu, sukladno sklopljenom kupoprodajnom ugovoru, dakle tužitelju. Za prava koja Zagreb Centrum d.d. ima s osnova vlasništva

koje je na predmetnoj nekretnini stekao, po osnovi materijalnih i pravnih nedostataka stvari, istom odgovara njegov prednik, dakle tužitelj, a ne tuženik, i to prema sadržaju obveze koju je preuzeo, što međutim nije od utjecaja na predmetnu parnicu odnosno da odnos tužitelja i tuženika. Navedeno se naglašava stoga što je Zagreb Centrum d.d. pokrenuo predmetni postupak radi osiguranja dokaza, a ne tužitelj, te stoga što proizlazi da je je Zagreb Centrum d.d. imao troškove vezane uz čišćenje nekretnine nakon odlaska tuženika i radove vezane uz elektroinstalaterske i bravarske radove koje je, kao vlasnik poduzeo, nakon ulaska u posjed nekretnine radi preuzimanja i osiguravanja zaštite. Već stoga ne proizlazi da se radi o šteti koja bi nastala tužitelju, jer se ne radi o troškovima koje je tužitelj naknadio, niti da bi se radilo o šteti kao posljedici tuženikovog propusta ili kao posljedici neurednog ispunjenja kupoprodajnog ugovora od strane tuženika. Niti je tužitelj ugovorom obvezao tuženika predati nekretninu kako to u tužbi tvrdi, niti je prilikom primopredaje utvrdio da nekretnina ne bi bila predana na način predviđen ugovorom.

30./ Iako je očevid u prisutnosti sudskog vještaka u postupku osiguranja dokaza proveden 8. travnja 2011., a primopredaja opisana u Zapisniku je započela 15. travnja 2011., u Zapisniku o primopredaji niti se navode niti opisuju radovi i troškovi vezani s čišćenjem i odvozom otpada, popravkom asfaltnih površina, odnosno bravarskim ili elektroinstalaterskim radovima naknadu kojih tužitelj u ovoj parnici potrežuje.

31./ Na navedeno, dakle da je tuženik nekretninu u travnju 2011. predao u skladu sa sadržajem Ugovorom o kupoprodaji preuzetih obveza, ukazuju i iskazi svjedoka. Mladen Kurjaković, tužiteljev voditelj tima prilikom primopredaje, iskazao je da je primijetio da nedostaju tračnice, vrata, radijatori, sanitarije, no da o navedenom nije ništa konstatirano u zapisniku jer da je komisija samo opisala stanje koje je vidjela. Kako niti samim kupoprodajnim ugovorom nije bila predviđena obveza predaje građevina u određenom stanju, niti su u kupoprodajnom ugovoru opisane prema opremi i sadržaju, logično je da niti tužiteljev voditelj tima prilikom primopredaje ove okolnosti nije u zapisniku navodio, jer se nisu ticale ispunjenja ugovornih obveza. S druge strane, u zapisniku su utvrđene obveze tuženika sukladno ugovoru, ukloniti strojeve i otpad i da je do okončanja primopredaje tuženik ove obveze izvršio. I svjedoci Mladen Klještan, Slavko Burda i Stipo Aranbašić, članovi tuženikovog tima prilikom primopredaje, iskazali su da je tuženik s lokacije uklonio sve što je tuženiku moglo koristiti na novoj lokaciji, a da je preostalo prodano kao sekundarna sirovina, te da su prilikom primopredaje otklonjeni svi prigovori koje je preuzimatelj imao. I svjedok Goran Krmpotić, koji je u primopredaji sudjelovao kao dio tužiteljevog tima, pri tome i osoba ovlaštena zastupati vlasnika Zagreb Centrum d.d., iako iskazuje da je prilikom ulaska u posjed konstatirana šteta i određene nepravilnosti, o navedenom nije isticao primjedbi niti je takva šteta odnosno nepravilnosti utvrđena u zapisniku o primopredaji.

32./ Stoga, kako Ugovorom o kupoprodaji tuženik nije preuzeo obveze vezane uz stanje u kojem je nekretninu dužan predati, a njegove su građevine prilikom procjene nekretnine za potrebe kupoprodaje procijenjene bez vrijednosti, jer da su stare i predviđene za rušenje, te da je s nekretnine bio dužan iseliti i predati ju slobodnu od osoba i stvari, to po ocjeni ovog suda nema tuženikovog propusta na koji ukazuje tužitelj da bi građevine bile predane u stanju koje nije bilo isto prilikom ugovaranja kupoprodaje, da su s nekretnine, suprotno ugovorenim uvjetima, uklonjeni dijelovi građevina koji su prodani kao sekundarna sirovina i da su oštećene asfaltna površina. Kako nema tuženikovog propusta vezanog uz stanje u kojem je građevine na

nekretnini bio dužan predati tužitelju, to nema niti osnove za naknadu štete koju tužitelj u ovoj parnici potražuje jer se ne radi o šteti kao posljedici tuženikovog protupravnog (bilo ugovornog ili izvanugovornog) postupanja prilikom predaje nekretnine sukladno sklopljenom kupoprodajnom ugovoru.

33./ Nedvojbeno je da tuženik nekretninu nije predao u stanju glede građevinskih objekata u kakvom je bila prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji, ali predaja nekretnine u stanju u kakvom je bila prilikom sklapanja ugovora u kupoprodaji glede građevinskih objekata nije niti bila dužnost tuženika. Stoga nema niti obveze tuženika po osnovi naknade štete kao posljedice demontaže dijelova objekata, stolarije, radijatora, čeličnih konstrukcija, tračnica.

34./ Uz navedeno, u odnosu na tužiteljev zahtjev koji temelji nalazu i mišljenju vještaka, po osnovi izgubljenih prava za komunalni i vodni doprinos za porušene objekte, valja dodati sljedeće.

35./ Iz nalaza i mišljenja danog u ovoj parnici, kao i onog iz postupka osiguranja dokaza proizlazi da se po osnovi porušenih objekata i s tim u vezi izgubljenih prava na komunalni i vodni doprinos radi o objektima koji nisu bili uzeti u obzir prilikom procjene vrijednosti predmetnog zemljišta u Elaboratu iz ožujka 2006. Naime, u Elaboratu se navodi 66 objekata, dok u svom nalazu vještak kao porušene iskazuje nadstrešnice uz objekt 19 i objekt 6-10-11. Dakle, prije svega ove nadstrešnice niti su uzimane u obzir prilikom kupoprodaje, jer nisu pobrojane na popisu 66 objekata za volumen kojih je komunalni doprinos obračunavan, niti je stoga postojala bilo kakva obveza tuženika vezana uz predaju ovih objekata, stanje u kojem su predani, odnosno s njima povezano pravo na komunalni i vodni doprinos. U odnosu na objekt komora "Marni" u Elaboratu je volumen iskazan u iznosu od 9.165,00 m³, uz opis da se radi o komori s aneksima. U nalazu i mišljenju, i nakon korekcije u dopuni, razvidno je da vještak obujam objekta uzima u veličini većoj od one iz Elaborata. Stoga, kako je prethodno izloženo za nadstrešnice, tako i u odnosu na anekse komore Marni, ne postoji po ocjeni ovog suda obveza naknade po osnovi izgubljenog komunalnog i vodnog doprinosa za dijelove objekata koji prilikom kupoprodaje po ovoj osnovi nisu niti obračunavani, dakle aneksi.

36./ Neosnovano se tužitelj protivi korištenju kao dokaza isparava dostavljenih nakon zaključenja prethodnog postupka, jer se u ovoj parnici, obzirom na vrijeme njezinog pokretanja i kasnije zakonske izmjene, ne primjenjuju odredbe o prekluziji u pogledu mogućnosti iznošenja činjenica i predlaganja dokaza tek na glavnoj raspravi, nakon zaključenja prethodnog postupka. Neosnovano se tuženik poziva na razlog za izuzeće vještaka Davorina Štengla, jer da je nalaz izrađivao u postupku osiguranja dokaza, stoga što navedeno nije razlog za izuzeće niti dovodi u sumnju njegovu pristranost u ovoj parnici. Osim toga, tuženiku je ovaj razlog bio poznat prilikom donošenja rješenja o izvođenju dokaza vještačenjem i imenovanju vještaka u ovoj parnici, a nije ga istaknuo (čl. 254. st. 2. ZPP-a). Kako je po ocjeni ovog suda činjenično stanje u dovoljnoj mjeri raspravljeno izvedenim dokazima, sud je kao nepotreban odbio tuženikov prijedlog radi saslušanja svjedoka Stjepana Petljaka na okolnosti vezane uz sadržaj zapisnika o primopredaji nekretnine. Kao nepotreban odbijen je i dokazni prijedlog izvođenja novog građevinskog vještačenja.

37./ U odnosu na tražbinu u iznosu od 92.263.65 kn koju tužitelj potražuje po osnovi troškova osiguranja dokaza u postupku pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, poslovni broj R1-393/2011. sud je tužbeni zahtjev utvrdio neosnovanim, jer prije svega iz predmetnog spisa ne proizlazi da bi tužitelj uopće bio stranka i sudjelovao u postupku osiguranja dokaza, obzirom je ovaj postupak protiv tuženika pokrenula druga osoba Zagreb Centrum d.d. Nadalje, iz priložene potvrde proizlazi da je Zagreb Centrum d.d., a ne tužitelj, podmirio troškove ovog postupka u iznosu od 92.263.65 kn. Stoga, tužitelj, jer ovaj izdatak niti je imao, niti mu ga je tuženik prouzročio nema pravo na naknadu, a kako je prethodno izloženo, nema niti obveze naknade štete za koju tužitelj tvrdi da bi se postupkom osiguranja dokaza utvrđivala.

38./ U odnosu na tražbinu u iznosu od 171.845,39 kn, koju tužitelj potražuje po osnovi neplaćenih računa (računa broj 15279311, u iznosu od 52.156.99 kn, račun broj 15279312, u iznosu od 119.652,55 kn i računa Čistoće u iznosu od 35,85 kn, koji se odnosi na obračun kamata 619 iz 2011.) sud je tužbeni zahtjev utvrdio osnovanim.

39./ Prije svega, stečajni upravitelj priznao je tužiteljevu prijavljenu tražbinu po osnovi neplaćenih računa za iznos od 1.745.625,04 kn, dok je tražbina po osnovi prijavljenih računa za pružene usluge osporena uz navođenje da se radi o kamatama na plaćene račune. Tek kasnije, tijekom ove parnice, tuženik je naveo da bi se osporena tražbina po osnovi prijavljenih računa odnosila na račune broj 15279311 i 15279312 tužiteljeve podružnice Vodoopskrba. Kako iz predmetnog računa proizlazi da se radi o obračunatoj naknadi za korištene usluge opskrbe vodom za mjerno mjesto Vukomerečka cesta bb, vodomjeri 0000008364 i 0003079053, za razdoblje od 30. srpnja 2012. do 3. rujna 2012. (prije otvaranja stečaja nad tuženikom), dakle za lokaciju na kojoj je tuženik imao sjedište nakon preseljenja s nekretnine u Strojarskoj, paušalno tuženik račun osporava navodeći da ga nije zaprimio od tužitelja. Kako neprimatka računa za usluge koje su korištene nije razlog za neplaćanje, a tuženik ne spori niti korištenje usluga niti pravilnost obračuna, to je tražbina po ovoj osnovi utvrđena osnovanom u iznosu od 52.156.99 kn, odnosno u iznosu 119.652,55 kn. Paušalno je, po ocjeni ovog suda, i osporavanje tražbine u iznosu od 35,85 kn, za koju proizlazi da se radi o obračunu kamata za račune plaćene sa zakašnjenjem tužiteljeve podružnice Čistoća iz 2011. Tuženik je, kako je prethodno izloženo, tek tijekom parnice naveo da bi se osporavalo potraživanje temeljem ovog obračuna kamata i to stoga što da obračun kamata nije dostavljen od strane tužitelja. Priložio je izvod otvorenih stavki na dan 9. listopada 2012. iz kojeg proizlazi potraživanje temeljem sedam računa, u razdoblju od ožujka 2011. do kolovoza 2012., te spornog obračuna kamata, pri čemu ukupno potraživanje iznosi 405.228,06 kn, a sporni obračun kamata 35,85 kn. Tuženik osnovanost i visinu ostalih na izvodu navedenih računa ne dovodi u sumnju, a imajući u vidu sadržaj prijave i osporenog dijela potraživanja proizlazi da je potraživanje temeljem ovog izvoda u odnosu na preostale račune, osim obračuna kamata, priznato. Imajući navedeno u vidu, kao i činjenicu da je tuženik tražbinu osporio na ispitnom ročištu tvrdeći da se radi o kamatama na plaćene račune, a tek kasnije tijekom postupka pojasnio da bi bio osporen i predmetni obračun kamata, no ne stoga što da je pogrešno izvršen, već stoga što od tužitelja nije zaprimljen, sud je utvrdio da je tražbina u ovom dijelu osnovana ocjenjujući da je tužitelj predložio dokaze iz kojih tražbina proizlazi (izvod otvorenih stavki), a da tuženik nije iznio činjenice niti predložio dokaza kojima bi navod tužitelja o postojanju predmetne tražbine u iznosu od 35,85 kn pobio (čl. 219. st.1. ZPP-a).

40./ Slijedom navedenog, ovaj je sud utvrdio da nije osnovan tužiteljev zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine u iznosu od 9.521.853,50 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, a da je osnovan zahtjev za utvrđene osnovanom tražbine u iznosu od 171.845,39 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

41./ Obzirom je prema sadržaju konačno istaknutog tužbenog zahtjeva tužitelj u postupku uspio u omjeru od 1.77%, odluka o pravu stranaka na naknadu troškova parničnog postupka osniva se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, te je tužitelj dužan naknaditi tuženiku troškove postupka, jer tuženik nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svojeg zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. Stoga djelomično povlačenje tužbe nije od utjecaja na odluku o naknadi troškova, jer ih tužitelj u cijelosti naknađuje tuženiku (čl. 158. st. 1. ZPP-a).

42./ Primjenom odredbe čl. 155. ZPP-a, tuženiku je, po osnovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/2014., 118/2014. i 107/15., dalje Tarifa) priznato pravo na naknadu troškova kako slijedi.

43./ Tuženiku je priznat trošak sastava podneska od 5. veljače 2016. kojim se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka, u iznosu od 78.550,00 kn (T.br. 8/1 Tarife), dok nije priznat trošak sastava podneska od 9. veljače 2016., jer po ocjeni ovog suda nije bio svrsishodan, obzirom je tuženik navode mogao i bio dužan istaknuti u podnesku predanom nekoliko dana radnije. Također je u iznosu od 78.550,00 kn (T.br. 8/1 Tarife) priznat trošak za sastav obrazloženog podneska od 13. prosinca 2018. kojim se tuženik očitovao na pisanu nadopunu nalaza i mišljenja vještaka.

44./ Trošak zastupanja na ročištu 15. veljače 2016., 18. travnja 2016., 10. rujna 2019. i 21. travnja 2021., priznat je prema T.br. 9/2 Tarife, u smanjenom iznosu od 39.275,00 kn, jer se na ovom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima.

45./ Trošak zastupanja na ročištu 9. ožujka 2016., 30. ožujka 2016., 5. srpnja 2017., 19. ožujka 2019., priznat je prema T.br. 9/1 Tarife, u iznosu od 78.550,00 kn,

46./ Trošak sastava podneska od 18. travnja 2016. nije priznat jer po ocjeni ovog suda nije bio potreban za svrsishodno vođenje postupka, obzirom u ovom podnesku tuženik dostavlja isprave na okolnost osnovanosti prigovora na nalaz i mišljenje vještaka koje je mogao i bio dužan dostaviti prilikom prvog očitovanja na nalaz i mišljenje vještaka, za sastava kojeg podneska je nagrada priznata. Također nije priznat trošak za sastav podneska od 9. svibnja 2016., jer se ponavljaju ranije iznijeti navodi vezani uz prigovore na nalaz i mišljenje vještaka. Nije priznat niti trošak za sastav podneska od 29. ožujka 2021. jer je tuženik u ranijim fazama postupka bio dužan i mogao se očitovati na nejasne okolnosti vezane uz odlučnu činjenicu osnove pojedinih osporenih tražbina u dijelu koji se odnosi na prijavu temeljem računa za usluge tužitelja.

47./ Dakle, po osnovi odvjetničkog zastupanja tuženiku je priznat iznos od 628.400 kn, koji valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u visini od 25% (T.br. 42 Tarife), što ukupno iznosi 785.500,00 kn, dok je u preostalom dijelu po ovoj osnovi zahtjev za naknadu troška odbijen kao neosnovan (za iznos od 589.625,00 kn). Nadalje, tuženiku nije priznat niti zahtjev za naknadu troška po osnovi sudske pristojbe

za odgovor na tužbu jer spisu ne prileži dokaz da bi isti pristojbu platio, a, sukladno mjerodavnom Zakonu o sudskim pristojbama (važećem u vrijeme nastanka pristojbene obveze) nastupila je zastara prava na naplatu ove pristojbe.

48./ Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci pod točkama III i IV.

U Zagrebu 31. svibnja 2021.

Sutkinja:
Tina Šimović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA

1.tužitelju, po punomoćniku

2.tuženiku, po punomoćniku

Broj zapisa: eb2fb-8a5de

Kontrolni broj: 0e8e3-e7831-d3057

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.